HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG (EU, Euratom) 2021/135 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ HATÁROZATA

(2020. november 12.)

az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a közös tartalékalap tényleges tartalékfeltöltési rátájának számítására vonatkozó részletes feltételekkel történő kiegészítéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, összefüggésben az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéssel,

tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 213. cikke (2) bekezdésének második albekezdésére,

mivel:

(1) Az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet (a továbbiakban: a költségvetési rendelet) 212. cikkének (1) bekezdése szerint a pénzügyi eszközökből, költségvetési biztosítékokból vagy pénzügyi támogatásokból származó pénzügyi kötelezettségek fedezetére képzett tartalékokat a közös tartalékalapban kell tartani. A közös tartalékalap forrásait az egyes hozzájáruló eszközöknek megfelelő komponensekhez fogják allokálni. A költségvetési rendelet 213. cikkének (1) bekezdése alapján a harmadik országoknak nyújtott költségvetési biztosítékokra és pénzügyi támogatásokra vonatkozó tartalékok közös tartalékalapban való feltöltését a tényleges tartalékfeltöltési ráta alapján kell elvégezni.

(2) A 211. cikk (2) bekezdése alapján a tényleges tartalékfeltöltési rátát a harmadik országoknak nyújtott minden egyes költségvetési biztosíték vagy pénzügyi támogatás esetében külön-külön meghatározott kezdeti tartalékfeltöltési ráták alapján kell megállapítani. A költségvetési rendelet 213. cikkének (2) bekezdése alapján a ráta csak a közös tartalékalapban tartott azon forrásoknak az összegére alkalmazandó, amelyeket egy egyéves időtartamon belül várható biztosítéklehívások teljesítésével összefüggésben irányoztak elő. A tényleges tartalékfeltöltési ráta a közös tartalékalap minden olyan komponensére alkalmazandó lesz, amely függő kötelezettséget teremthet az uniós költségvetés számára.

(3) A tényleges tartalékfeltöltési ráta számítási módszertanának a hitelkockázatok mérésére és kezelésére szolgáló bevált módszereken kell alapulnia, amelyeket a pénzügyi ágazatban széles körben alkalmaznak. Ezek a módszerek nagymértékben támaszkodnak a hitelportfólió veszteségmegoszlásának az összes hozzájáruló eszköz tekintetében külön-külön és együttesen történő becslésére. A módszertan különösen a hitelkockázat két összetevőjének – a várható és a váratlan veszteségeknek – az értékelésére összpontosít.

(4) A tényleges tartalékfeltöltési rátának tükröznie kell azokat az előnyöket, amelyek a különböző kockázati profillal és pénzforgalmi mintával rendelkező harmadik országoknak nyújtott költségvetési biztosítékok és pénzügyi támogatások összevonásából származnak. Ezért a közös tartalékalap tényleges tartalékfeltöltési szintjének megállapítására szolgáló módszertannak a diverzifikáció elvén kell alapulnia, lehetővé téve a hozzájáruló eszközök alap-jogiaktusaiban előírt tartalékfeltöltési szint optimalizálását.

(5) A tényleges tartalékfeltöltési ráta meghatározásához fontos input a veszteségeknek a közös tartalékalap komponensei közötti korrelációja. Ezért ki kell alakítani egy megbízható megközelítést a komponensek közötti korreláció szintjének értékelésére.

[1] HL L 193., 2018.7.30., 1. o.

(6) A Bizottságnak a tényleges tartalékfeltöltési rátát referenciának kell tekintenie a tartalékok feltöltéséhez igénybe veendő, a költségvetési rendelet 211. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerinti költségvetési hozzájárulások kiszámításához, a közös tartalékalapnak a költségvetési rendelet 213. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti bármely feltöltéséhez vagy a tartalékok többletének a költségvetési rendelet 213. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerinti, költségvetésbe való visszaállításához, minden egyes hozzájáruló eszköz esetében külön-külön. A tényleges tartalékfeltöltési rátát ezért a közös tartalékalap forrásaival való gazdálkodásért felelős pénzügyi kezelőnek (a továbbiakban: a pénzügyi kezelő) az éves költségvetési eljárásnak megfelelően kell kiszámítania.

(7) A költségvetési rendelet 213. cikkének (1) bekezdésével összhangban a tényleges tartalékfeltöltési rátának olyan szintű védelmet kell nyújtania az Unió pénzügyi kötelezettségeivel szemben, amely egyenértékű azzal a szinttel, amelyet a vonatkozó tartalékfeltöltési ráták biztosítanának, ha a forrásokat külön tartanák és kezelnék. Az említett cikknek való megfelelés biztosítását szolgáló védintézkedésként lehetővé kell tenni, hogy a pénzügyi kezelő 100 %-ban állapítsa meg a tényleges tartalékfeltöltési rátát, ha az annak prudens módon történő meghatározásához szükséges információk nem állnak teljes mértékben rendelkezésre.

(8) A költségvetési rendelet 282. cikke (3) bekezdésének g) pontjával összhangban az említett rendeletnek a közös tartalékfeltöltési ráta megállapításáról szóló 213. cikkét csak a 2020 utáni többéves pénzügyi keret alkalmazásának kezdőnapjától kell alkalmazni. Ezt a határozatot ezért indokolt ugyanezen időponttól alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) A Bizottság a pénzügyi kezelő rendelkezésére bocsátja a következő információkat:

a) a közös tartalékalap adott komponensei tekintetében az érintett időszakra vonatkozó be- és kiáramlási előrejelzések;

b) a tartalékfeltöltés megfelelőségének meghatározásához szükséges egyéb releváns információk, a tényleges tartalékfeltöltési ráta számításának módszertana alapján.

(2) A pénzügyi kezelő az adott éves időszakra alkalmazandó tényleges tartalékfeltöltési rátát a költségvetési eljárásnak megfelelően, az 1. cikk szerint rendelkezésre bocsátott információk felhasználásával számítja ki.

A pénzügyi kezelő azonban az első éves időszakra alkalmazandó tényleges tartalékfeltöltési rátát az első albekezdéstől a költségvetési eljárásnak való megfelelés tekintetében eltérve, a rendelkezésre álló és releváns információk felhasználásával a lehető leghamarabb számítja ki.

(3) A pénzügyi kezelő a tényleges tartalékfeltöltési rátát a mellékletben meghatározott módszertan használatával számítja ki. A pénzügyi kezelő a tényleges tartalékfeltöltési ráta számításához csatolja a piaci feltételek értékelését és a számításhoz felhasznált, a számítási módszertanban meghatározott egyéb releváns feltételezéseket.

2. cikk

(1) A pénzügyi kezelő a költségvetési rendelet 213. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelmény teljesítése érdekében a tényleges tartalékfeltöltési rátát 100 %-ban állapíthatja meg, ezzel biztosítva, hogy az Unió pénzügyi kötelezettségeivel szembeni védelem szintje egyenértékű legyen azzal a szinttel, amelyet a vonatkozó tartalékfeltöltési ráták nyújtanának, ha a forrásokat külön tartanák és kezelnék.

(2) Az (1) bekezdés csak akkor alkalmazandó, ha a közös tartalékalap valamely jelentős hozzájáruló eszközével kapcsolatban a tényleges tartalékfeltöltési ráta prudens számításához elengedhetetlen információk nem állnak teljes mértékben rendelkezésre.

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a határozatot a 2020 utáni többéves pénzügyi keret alkalmazásának kezdőnapjától kell alkalmazni.

Kelt Brüsszelben, 2020. november 12-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

MELLÉKLET

1. A közös tartalékalap tényleges tartalékfeltöltési rátáját az egyes hozzájáruló eszközökkel kapcsolatos várható és váratlan veszteségek összegének és a hozzájáruló eszközök veszteségei közötti korrelációt megjelenítő diverzifikációs rátának a figyelembevételével kell kiszámítani, a következő képlet szerint:

$$EPR_t = \frac{\sum_{i=1}^{N} EL_{i,t} + x_t * \sum_{i=1}^{N} UL_{i,t} * DR}{\sum_{i=1}^{N} EL_{i,t} + x_t * \sum_{i=1}^{N} UL_{i,t}}$$

ahol:

EPR_t – a tényleges tartalékfeltöltési ráta a *t.* évi biztosítéklehívások teljesítésére előirányzott források összegének százalékos arányában kifejezve, ha a hozzájáruló eszközökre képzett tartalékokat külön-külön tartanák és kezelnék;

$EL_{i,t}$ – az *i.* komponens *t.* évi várható vesztesége, amelyet az adott komponens tekintetében az engedélyezésre jogosult szolgálat határoz meg, és amely a *t.* évi várható biztosítéklehívások teljesítéséhez szükséges források összegét jeleníti meg;

$UL_{i,t}$ – az *i.* komponens *t.* évi váratlan vesztesége, amelyet az adott komponens tekintetében az engedélyezésre jogosult szolgálat határoz meg, és amely a komponens várható veszteségének volatilitását (szórását) jeleníti meg;

$_{i,j}$ – az $\overline{1,N}$ komponens;

t – az $\overline{1,T}$ év, ahol *T* az adott komponens teljes futamideje;

x_t – a korrekciós együttható a *t.* évi $UL_{i,t}$ százalékos arányában kifejezve, amely a becsült veszteségek rövid távú volatilitásának fedezéséhez szükséges tartalékot tükrözi, és további védelmet nyújt az elégtelen likviditással szemben;

$\rho_{i,j}$ – az egyes komponensek veszteségei közötti korrelációs mátrix a hozzájáruló eszközök futamideje alatt;

DR – a diverzifikációs ráta, amely az összes hozzájáruló eszköz futamidő alatti váratlan veszteségeinek nevezőben szereplő összege és az összes komponens futamidő alatti váratlan veszteségeinek összege közötti különbséget tükrözi, a következők szerint számítva:

$$DR = \frac{\sqrt{\sum_{i=1}^{N} \sum_{j=1}^{N} UL_{i,T} UL_{j,T} \rho_{i,j}}}{\sum_{i=1}^{N} UL_{i,T}}$$

2. A pénzügyi kezelő a *t.* évi diverzifikációs rátát az engedélyezésre jogosult szolgálatoktól kapott adatok és a korrelációs mátrix becslései alapján számítja ki.

3. A komponensek közötti korrelációt (a korrelációs mátrixot) a pénzügyi kezelőnek kell meghatároznia a múltbeli adatok alapján – ha rendelkezésre állnak –, illetve az adott komponens földrajzi vagy ágazati lefedettségét tükröző nyilvános adatok (például kötvény-/részvényindexek) mint helyettesítő adatok felhasználásával. A pénzügyi kezelő a korrelációs mátrixot a piaci feltételek és egyéb releváns tényezők figyelembevétele érdekében kiigazíthatja.